

[Ahdistusta ja silmäyksiä](#)

Halusin vaan tulla jakamaan tän tarinan ja mun tunteet. Kaikki alko vuos sitten syksyllä, kun mä olin tulossa koulubussilla himaan ja sitte juttelin siinä mun kavereitten kaa kaikesta ja siis olin silleen, että olin kääntyneenä sinne käytävälle ja sitten mä huomaan jonkun jätkän ja siis katoin sitä ja käännysin että se pääsis siitä ohi mutta en kiinnittäny siihen sen enempää huomiota. Sitte mä aloin näkemään häntä yhä useemmin siellä bussissa. Sitten mä tajusin että mähän oon ihastunu häneen ja jotenki siinä kohtaa se iski kovaa ja en pystyny ajattelemaan mitään muuta kun häntä.

Huomasin, että hän tuijotti mua aika usein ja mäkin yritin, mutta koska mä olen todella ujo ihminen nii se teki siitä vaikeaa. Mä tulin yks aamu bussista ulos ja menin siihen bussipysäkille oottamaan mun kavereita, jotka tulee toisella bussilla. Mä vilkasin sitä tyyppiä ja näin, että hän tuijotti mua ja huomasin, että hän kääns päänsä pois heti kun huomasi että mä katoin. Hymyilin ja katoin maahan ja nostin mun katseen että nään hänet vielä ja hän katsoi mua taas. Hymyilin koko loppupäivän.

Sitten seuraavaks olin bussissa ja istuin mun kavereitten kanssa neljän paikalle ja istuin silleen, että mä oon selkä menosuuntaan päin ja sitten nään kun hän kävelee sinne bussiin ja mun sydän hakkaa rintaa vasten. Se istu niille paikoille jotka on takaovien vieressä. Se oli jonkun sen kaverin kanssa ja se istu siis selkä muhun päin ja huomasin kun se kääntyi yhdessä vaiheessa silleen, että se näkee mut.. Sen jälkeen mä huomasin kuinka se tuijotti mua koko sen matkan. Mä yritin olla kiinnittämättä huomiota, koska mun piti unohtaa hänet. Mutta en pystyny, koska hän näytti niin surulliselta ja mun kaveri sano, että se johtu siitä että mä en kiinnittäny häneen ollankaa huomioo.

Päätin kirjottaa hänelle lapun, jossa luki "jos tarviit jonkun jolle puhuu (ja sitte mun snäppi)" mutta just kun mulla on täydellinen tilanne antaa se hänelle nii en uskalla ja mun kädet rupee tärisee. Huomasin myös esim. jos mä istuin sen takana se jotenki oli tosi oudosti, laitto hiuksii ja sit se yritti sillee vaivihkaa kattoo ja siis jotenki outoo.. Ja sitte vikalla viikolla koulussa oltiin tulossa bussilla himaa ja sitte se leipo yhdelle pysäkille ja sit venattii siinä hetki ja en halunnu lähtee, koska hän oli siinä mun viereisellä paikalla ja huomasin, kun hän kääntyi kattoo ketä siel bussis oli ja kun hän näki mut hän hymyili ja se oli super söpöö :3

Sitten tuli viimeinen aamu, jolloin nähtii ja muistan kuinka haikeena mä tulin ulos sieltä bussista ja istuin siihen pysäkille ja katottiin toisiamme tosi haikeesti ja sitten hän oli vaan poissa. Mun kaveri on kertonu mulle kuinka surullisen näkösenä se on kävelly kouluu ku se on tullu bussista ja vikana aamuna kun näin sen mun kaveri sano että se näki kuinka haikeesti katottii toisiamme ja siis juttu on niin että en tiiä näänkö sitä enää kesän jälkeen.

Mua ahistaa iha kauheesti muutenki koulun alku ja myös se että se tulee olee kamalaa kuinka mä

vaan ootan että nään hänet mutta en nääkään ja sen takia mulle on helpompaa ajatella et se on ohi ja en tuu enää näkee häntä. Ja hän vaikutti aika ujolta ja myös kiltiltä. Mutta kiitos todella todella paljon kun luit!

<3 :llä unelmoin

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2019/ahdistusta-ja-silmayksia>